

A la llum dels esdeveniments, cal actualitzar l'informe al Consell Nacional d'EUiA aprovat el 27 de gener amb el qual vam començar i projectar el 2018, després de les eleccions del 21-D del 2017.

Aquest informe ha estat discutit en dues Comissions Nacionals, les del 16 de juliol i el 3 de setembre i, en aquesta darrera, aprovat per unanimitat amb 15 vots a favor i cap en contra.

La crisi política i de legitimitat democràtica que viu la UE dificulta la gestió positiva dels fluxos d'immigrants que arriben a les nostres fronteres. Segons dades de l'ACNUR, 68,5 milions de persones van ser expulsades de les seves llars a tot el món a finals de 2017 i d'aquestes els refugiats en representen 25,4 milions, quasi tres milions més que el 2016. El nombre de sol·licitants d'asil que esperen el resultat de les seves sol·licituds ha augmentat en aproximadament 300.000 persones, arribant als 3,1 milions a finals de desembre de 2017. Les persones desplaçades dins del seu propi país representen 40 milions del total.

Els països rics no estan disposats a complir el Dret Internacional, garantint l'acollida i protecció dels perseguits que arriben a les seves fronteres, ni a variar les polítiques imperialistes que provoquen l'èxode en els països d'origen sigui per la guerra, la persecució política, la discriminació sexual o d'altre tipus, la desigualtat econòmica o els canvis ambientals.

A Europa creix un nou eix racista, xenòfob, islamòfob, lgtbifòbic i feixista a Roma, Varsòvia i Budapest, que arrela també a Àustria, França, Holanda i Alemanya i al qual dirigents del PP i Cs s'han afegit impunement aquests darrers mesos.

Aquest fet pot marcar les properes eleccions al Parlament Europeu de la primavera del 2018 i requereix l'impuls de l'antifeixisme, l'antiracisme i la defensa dels drets de les minories per motius religiosos, d'orientació sexual, d'origen ètnic o dels dissidents polítics, alhora que el reforçament de l'Estat del Benestar i la cultura de la solidaritat i la fraternitat, característica de la classe treballadora i l'esquerra política i social.

Si els canvis polítics acumulats a la tardor del 2017 ja van ser espectaculars, no deixen de ser-ho també els acumulats a la primavera i estiu del 2018 i la previsió d'una tardor calenta i plena de contradiccions aquest any.

Destaquen el rebrot de la mobilització especialment amb la defensa de les pensions, la vaga del 8 de Març i la lluita feminista; aquests factors i els esdeveniments judicials, amb la sentència de la Gürtel i la resta de casos de corrupció del PP, van precipitar la presentació de la moció de censura a Rajoy per part del PSOE i l'acumulació de la força de 180 diputats i diputades per fer-la triomfar i provocar un automàtic canvi de Govern de l'Estat.

A Catalunya, després de 5 mesos, s'ha concretat també un nou Govern conformat per JxCat i ERC sense majoria parlamentària i s'acumula el debat i les contradiccions de la majoria independentista per acordar un nou full de ruta a la llum de les experiències de setembre i octubre del 2017 i sota la influència del procés judicial engegat al Tribunal Suprem i a l'Audiència Nacional.

S'ha de seguir prioritant l'articulació de la mobilització, on destaquen: les mareas (pensionista, blanca, groga i verda, en defensa de les pensions, la salut i l'educació públiques i el dret a l'habitatge); la lluita per la Renda Garantida de Ciutadania; la lluita per la millora de les condicions de

treball i l'organització sindical (on el limitat acord de recuperació salarial no ha de frenar de cap manera la mobilització del conflicte capital-treball); les lluites contra els Tractats de Lliure Comerç; les Marxes de la Dignitat i les diferents accions a favor dels drets civils i polítics fonamentals. També seguir articulant el moviment feminista i la impugnació creixent del sistema patriarcal.

A principis d'estiu s'apuntava, dins la incertesa instal·lada en el calendari polític, la voluntat d'estabilitzar el calendari electoral per un període mínim de dos anys fins les generals el juny del 2020 (les catalanes serien el desembre de 2021), on tant les sentències judicials com els resultats municipals, autonòmics i europeus no haurien de precipitar convocatòries anticipades.

Aquesta voluntat inicial es manté a l'Estat en l'inici de la negociació dels Pressupostos Generals de l'Estat entre el Govern del PSOE i Unidos Podemos, però les jornades de l'11 de Setembre i l'1 d'Octubre a Catalunya i, especialment, el judici i la sentència al Tribunal Suprem als líders sobiranistes anuncien fortes contradiccions a Catalunya, que podrien comportar un avançament electoral abans de les municipals de maig del 2019. La precipitació del calendari a Catalunya podria provocar òbviamment l'avançament electoral al conjunt de l'Estat, amb la dificultat de què es preveuen eleccions autonòmiques a Andalusia també abans de les municipals.

EUiA creiem que segueixen obertes les finestres d'oportunitat de canvi qualitatiu, en el marc de ruptura democràtica amb el règim del 78. Així treballem les contradiccions entre el capital i el treball, l'aprofundiment i la radicalitat democràtica en les formes de participació política i la superació del model territorial autonòmic, tot dins el relat constituent que impugna el sistema de poder.

Canvi de Govern a Espanya, potencialitats i limitacions

El bloc PP-Cs no ha pogut imposar-se de moment i resumim alguns eixos sobre els quals treballar, que coincideixen grosso modo amb les prioritats i acords d'Izquierda Unida i la seva Assemblée Política i Social:

- Reversió de les retallades de drets socials i serveis públics, nova fiscalitat progressiva i recuperació d'autonomia municipal
- La deriva autoritària i les retallades de drets i llibertats
- El conflicte amb Catalunya
- La corrupció
- Memòria històrica
- Lluita contra el sistema patriarcal

En base a aquestes prioritats, cal desenvolupar un pla de treball polític, social i parlamentari per a reforçar aquest esquema.

La negativa del PDeCAT i del PNB al Congrés dels Diputats a l'increment de la pressió fiscal per sobre dels 150.000 euros d'ingressos demostra el marcat caràcter de classe dels seus projectes.

Els projectes de regeneració de la dreta espanyola, encapçalats per Albert Rivera i Pablo Casado, beuen de les fonts neoliberalistes de l'aznarisme al mateix temps que presenten una agenda modernitzadora d'aquesta dreta en un moment de canvis accelerats i de profundes contradiccions del règim monàrquic del 78.

El populisme de dretes a Espanya es construeix en primer lloc contra un enemic interior, patriomonalitzant la idea d'Espanya, posant el conflicte català al centre de l'agenda política i insistint en el llegat moral i simbòlic de les víctimes d'ETA per a la democràcia espanyola, acusant al Govern socialista i als seus aliats de complicitat amb l'anti-Espanya.

Una vegada defenestrat Rajoy, la proposta de Casado de “modernització neoconservadora” del PP li permet, d’una banda, competir amb Rivera per l’hegemonia del centre-dreta i, per l’altra, desenvolupar una agenda basada en arrabassar les conquestes i plantejaments més progressistes de la societat espanyola. A tall d’exemple i en declaracions de les darreres setmanes: una esmena a la totalitat al moviment feminista; voluntat de limitar l’avortament i impedir l’eutanàsia; renúncia a la memòria històrica; proposar una “revolució fiscal” basada en l’eliminació i la rebaixa impositiva, promovent la “immoralitat” de determinats impostos, i càrrega contra les polítiques migratòries d’acollida i asil.

Cal valorar positivament l’Assemblea Organitzativa d’IU i els acords polítics i electorals per a desenvolupar la confluència a Espanya amb l’acord de creació d’Unidas Podemos-IU-EQUO i Adelante Andalucía, amb el calendari d’eleccions a Andalusia i de municipals, autonòmiques i europees el 2019.

(S’adjunta informe sobre la perspectiva europea amb anotacions sobre el PEE, el grup parlamentari GUE i les properes eleccions europees, discutit a la Comissió Nacional de juliol).

Nou Govern a Catalunya

Tot recordant que les forces de govern a Catalunya formen part de la majoria parlamentària a Espanya de suport al Govern del PSOE, cal veure el Govern català com una trama de posicions des de les neoliberals a les socialdemòcrates, i l’evolució del PSC que passa de formar part del bloc del 155 a una voluntat de col·laboració en funció dels possibles acords al Congrés.

Cal implementar una relació més fluida i coordinada de totes les esquerres catalanes per prioritzar continguts socials favorables a la majoria social treballadora, tot avançant ‘de facto’ en els valors republicans que objectivament son contradictoris al cademat dels pactes de la transició i la seva institucionalització.

La CUP, que va abstenir-se en la investidura del President Torra, abona la via de finiquitar l’etapa autonòmica però peca de voluntarisme a l’hora de fer-ho en funció de les majories de setembre i octubre de 2017, que s’han mostrat absolutament insuficients i sense la necessària base d’esquerres per assegurar una via favorable als interessos de les classes populars, afavorint així l’hegemonia, encara, d’una visió conservadora i neoliberal del procés.

Cal doncs oferir una alternativa a la conjuntura que ens permeti avançar en la nostra proposta estratègica, que ens permeti acords i avenços puntuals sense malmetre l’aposta de fons basada en el projecte de la República Catalana lliurement federada, la ruptura democràtica amb el règim del 78 i el procés constituent.

Alguns d’aquests avenços concrets que cal treballar serien per exemple:

- Reversió de les retallades i política fiscal progressiva.
- Política antirepressiva i de reforç de drets i llibertats.
- Nou estatus polític de Catalunya vers la República Federal Plurinacional.
- Transparència, lluita contra la corrupció i memòria democràtica.

Cal reflexionar sobre les contradiccions de l’espai polític i social independentista i la necessitat de reforçar la proposta d’EUiA i del conjunt del nostre espai.

Sota la direcció de Puigdemont s’ha projectat una nova refundació de l’espai de Convergència i Unió, amb la superació del PDeCAT en forma d’OPA hostil que també afecta a ERC i la CUP: la Crida per la República, un episodi de lluita per l’hegemonia de l’espai independentista. L’esquerra sobiranista no pot quedar supeditada a aquesta tendència, que reforça un projecte

radical en les formes però conservador (regust etnicista i proisraelià) i neoliberal (en allò econòmic i social).

L'esquerra sobiranista ha d'ocupar la centralitat de la política catalana, un punt de trobada entre federalistes, independentistes i sobiranistes com EUiA venim proposant des d'octubre de 2013 a la nostra Conferència Política, ratificada a la 7a Assemblea Nacional al 2016. Les *aliances republicanes* han d'esdevenir instruments d'aprofundiment democràtic i de transformació social.

Aquesta esquerra sobiranista, encapçalada per un projecte social, democràtic i rupturista, pot presidir una estratègia que superi el full de ruta independentista, que sigui majoritària i guanyadora, amb aliances al conjunt de l'Estat espanyol i a Europa i molt transversal a Catalunya amb un paper determinant de les classes populars. Només una suma d'aquestes característiques pot acumular les forces necessàries per debatre en condicions una agenda constituent favorable al interessos populars i on Catalunya guanyi sobirania.

Cal una majoria republicana a Catalunya i Espanya, ben articulades entre sí, que sobre una ampla base progressista qüestionin les bases econòmiques, polítiques i culturals del sistema de poder actual, amb un calendari ambiciós i realista de les correlacions de forces necessàries i de les aliances per aconseguir-les, i no supeditades ni a les visions conservadores que no aborden les veritables sobiranes necessàries, ni a les visions teòricament progressistes que propugnen canvis lampedusians per a consolidar el sistema de fons.

Els intents de rearticular el full de ruta independentista sobre si mateix sense les reflexions anteriors, empetiteixen el procés, el fan excloent i reforcen el pol reaccionari, presidit pel PP i Cs (objectivament interessats i promotors de la confrontació civil), abocant no a la suma sinó a la divisió identitària de la classe treballadora i el poble de Catalunya.

Els llaços grocs existeixen degut a la injusta presó de dirigents polítics. EUiA emparem la llibertat d'expressió i rebutgem la violència i la intimidació a l'espai públic.

El Parlament no pot restar col·lapsat i bloquejat per la manca d'entesa de la insuficient majoria independentista, que en suspèn les sessions o modifica el reglament en funció de les seves picabaralles de lluita partidista o del necessari autoconsum simbòlic de gestos de cara a la galeria, sense contingut ni conseqüències pràctiques. Cal connectar-lo amb les necessitats de tots els catalans i catalanes que representen, amb l'anhel de llibertat i antirepressió, però també de lleis socials i de transparència i control de l'acció governativa.

S'han d'aprofitar els efectes de la moció de censura a l'Estat, el nou clima de diàleg i articular una agenda que ens permeti concretar més i millor finançament, el desbloqueig de lleis i decrets socials i ambientals suspesos pel TC, articular més i noves inversions, així com abordar l'origen polític i el ventall de solucions del conflicte que l'Estat manté amb Catalunya.

Cal reforçar el concepte de fraternitat i projecte compartit amb IU (la República Federal Plurinacional) i el conjunt de l'espai polític d'Unidas Podemos-IU i la resta de confluències i candidatures del canvi a l'Estat, ja que compartim amb IU una agenda de ruptura democràtica i constituent republicana a l'Estat espanyol i neguem per reaccionària la teoria de la incapacitat dels pobles d'Espanya de canviar el caràcter de l'Estat compartit.

Informació sobre la reunió entre el President de la Generalitat amb els coordinadors federal i general d'IU i EUiA.

S'adjunta el Manifest de l'11 de Setembre de 2018 aprovat a la Comissió Nacional d'EUiA del passat 3 de setembre.

Recordem aquest #11S2018 els 45 anys de la mort de Salvador Allende.

Segueix la construcció de Catalunya en Comú

Cal incorporar la valoració sobre el procés de construcció de Catalunya en Comú on ja acumulem en poc més d'un any l'Assemblea Fundacional i el seu ideari polític (abril 2017), la seva Assemblea Organitzativa amb nous Estatuts i Protocols (març 2018), la tria de la nova direcció nacional i la fase local d'articulació als municipis (grups motors i assemblees) en preparació també de les eleccions municipals.

Els resultats fins el moment presenten un balanç positiu per a EUiA, un ideari de Catalunya en Comú molt assumible en la nostra política i una estructura organitzativa que va progressivament consolidant-se.

(S'adjunta el llistat de grups motors i/o d'assemblees locals dels Comuns constituïdes o en fase de constitució en el conjunt de Catalunya).

Ara està prenent forma la nova direcció nacional, gestada en un procés intern no exempt de contradiccions i molt millorable, a la qual participen en els diferents nivells de Consell Nacional, Executiva i Comissions de Control 50 persones d'EUiA a les que cal coordinar de forma permanent, ja que representen un 20% del conjunt de la direcció.

Cal posar en valor les sectorials de Catalunya en Comú, com espais transversals on l'esperit de col·laboració pot superar més fàcilment les tendències partidistes i la direcció personalista.

Cal dimensionar políticament la dimissió del fins ara coordinador general de Catalunya en Comú, el company Xavi Domènech, a qui agraïm la tasca desenvolupada i desitgem allò millor en la etapa professional i personal que inicia. Cal reflexionar sobre les causes polítiques de la mateixa i les conseqüències d'aquest canvi qualitatiu, tot preservant l'ideari polític d'abril de 2017 i la pluralitat del projecte.

Cal incorporar un diàleg dins Catalunya en Comú que atengui preocupacions i cerqui acords sobre vuit temes cabdals:

1. Consolidar la política de l'Assemblea constituent de Catalunya en Comú d'abril de 2017.
2. Desbloquejar acords territorials (grups motors i candidatures municipals) en municipis amb forta presència d'EUiA.
3. Donar continuïtat a la feina i línia de treball del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem.
4. Participar, com d'altres, en tasques executives de CatComú de primer nivell.
5. Cal acord sobre eleccions europees.
6. Les persones d'EUiA amb responsabilitat han de ser acordades amb EUiA, el mateix tracte que amb la resta de pluralitats.
7. Volem acord a Barcelona en Comú per les municipals.
8. Recuperar la confiança malmesa per la dimissió de Xavi Domènech.

Ara cal preparar la participació de les nostres assemblees locals i regidors i regidores a la **Jornada 'Municipalisme transformador i del bé comú' de Catalunya en Comú del proper 6 d'octubre**, on establirem prioritats programàtiques dins d'un Programa Marc i fomentarem els desenvolupament i concreció de les candidatures als municipis de Catalunya.

EUiA organitzarà la seva presència en aquesta convenció amb una trobada prèvia de regidors i regidores i coordinadors/es d'assemblees. La direcció nacional d'EUiA defensarà dins els dife-

rents estadis de la direcció de Catalunya en Comú a les assemblees locals de la nostra organització de vetos, sectarismes o qualsevol altra forma de negació de la pluralitat que entorpeixin la participació quantitativa i qualitativa d'aquestes.

Cal reforçar la identitat municipalista dels nostres projectes polítics, no només per revertir els atacs a la sobirania municipal que el Govern del PP ha practicat, també per proposar des del poder local una lectura de la sobirania vinculada al poder municipal i a les formes d'exercir-lo; formes participatives que posen en valor la recuperació dels béns comuns i la seva gestió pública. Una dimensió republicana en sentit ample i en moltes ocasions oblidada i menystinguda de forma interessada per un fals patriotisme.

XI Cursa i Caminada Lluís Companys del 29 de setembre

Cal reforçar, amb la presència de les organitzacions d'EUiA, aquest acte públic de la Fundació l'Alternativa, emmarcat aquest any dins les celebracions del 80è aniversari del comiat de les Brigades Internacionals.

Participació important d'EUiA en l'organització i celebració d'aquest 80è aniversari el 28 d'octubre a Barcelona. ■